

48 . Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Mănăstirea "Negru Vodă", str. Negru Vodă nr. 64 | Anul: 2003

Anul: 2003

Cod RAN: 13506.03

Perioade: Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Evul Mediu, Perioada modernă

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Gheorghe I. Cantacuzino, Ștefan Trâmbaciu

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipal Câmpulung

Rezumat

Cercetările arheologice efectuate în 2003 la Câmpulung au reprezentat continuarea săpăturilor anterioare de la ansamblul fostei reședințe domnești. Acestea au adus date asupra celor mai vechi urme de locuire, a bisericii din secolul al XIV-lea, a elementelor de fortificare și a urmelor unor edificii. Materialele descoperite în sunt foarte puține, fiind greu de datat cu precizie; unele se pot atribui secolului al XIV-lea, altele secolului al XV-lea sau al XVI-lea.

Raport

Cercetările arheologice efectuate în 2003 la Câmpulung au reprezentat continuarea săpăturilor anterioare de la ansamblul fostei reședințe domnești. Acestea au adus date asupra celor mai vechi urme de locuire, a bisericii din secolul al XIV-lea, a elementelor de fortificare și a urmelor unor edificii. Săpăturile, executate în acest an cu mijloace materiale reduse, au urmărit clarificarea unor probleme legate de cronologia construcțiilor din partea de NE a incintei ansamblului mănăstirii "Negru Vodă". S-a urmărit delimitarea construcției de mari dimensiuni, aflată parțial sub nivelul solului, descoperită în 1981 aproape de marginea terasei, și verificarea datării ei prin obținerea mai multor informații stratigrafice despre nivelul de construcție. Pe de altă parte s-a căutat limita de E a clădirii alăturate zidului despărțitor care limita spre N vechea "curte a bolniței", cercetată în 2001 și 2002. Ca și în anii precedenți, aria accesibilă săpăturilor a fost limitată din motive obiective – de aleea asfaltată, de existența unor pomi și a culturilor de legume. Această situație a influențat amplasarea sondajelor.

Zidul exterior sudic al clădirii aflate parțial sub nivelul solului a fost descoperit în partea de N a sondajului dispus perpendicular pe traseul vechilor secțiuni S. 22 și S. 15, la circa 6 m S de trotuarul asfaltat (S. 23), la circa 11 m de zidul despărțitor. Grosimea zidului este de 1,12 m, paramentul fiind lucrat din blocuri de piatră spartă, bolovani și cărămidă. S-a putut observa că, în partea aflată sub nivelul solului din interiorul clădirii, ridicarea paramentului s-a efectuat concomitent cu umplerea spațiului dintre acesta și marginea săpăturii executate în vederea construcției, cu piatră spartă, pietre mici de râu și mortar, iar în unele părți cu zidărie din cărămizi, așezate orizontal sau pe muchie, și mortar.

Săpătura nu s-a adâncit în interiorul construcției până în partea inferioară a încăperii, în spațiul umplut cu moloz, piatră spartă, bolovani, cărămizi fragmentare. La exteriorul clădirii s-a atins adâncimea de 1,70 m. Nivelul de construcție al zidului se află la o adâncime de cca. 0,75 m față de actuala suprafață și este marcat, pe o distanță de aproape 1 m, de urme de mortar și moloz. El este situat deasupra unor straturi (de pământ nisipos gălbui cu prundiș mare, având o grosime de 0,20–0,45 m, și de pământ cenușiu cu pietre gros de 0,35–0,40 m, în care au fost descoperite foarte puține fragmente ceramice, cele mai multe putând fi datate în secolele XIV – XV), suprapuse unui strat gălbui cu prundiș. Depunerile aflate deasupra nivelului de construcție al zidului sunt straturi de pământ cenușiu granulos cu moloz și pietre cu grosimea totală de 0,50–0,55 m, peste care se află solul arabil atingând cca. 0,25 m.

Poziția nivelului de construcție, așa cum a fost observată în săpăturile din 2003 pe latura de S a zidului, la exteriorul clădirii, nu contrazice presupunerea datării acesteia în secolul al XVII-lea, formulată, ținând seama de situația stratigrafică, după săpăturile din 19811.

În S. 20 D (între zidul despărțitor spre curtea liceului și aleea asfaltată, lângă S. 20 B/2002), a fost descoperit zidul care limitează la E clădirea alipită zidului despărțitor, la o distanță de circa 18 m de extremitatea ei de V. Fundațiile celor două ziduri nu se țin, iar nivelul de construcție se află la cote destul de apropiate. Situația stratigrafică observată în acest sondaj, faptul că fundația clădirii adosate zidului despărțitor – menționată în diferite catagrafii din prima jumătate a secolului al XIX-lea – se adâncește în straturi de nivelare, indică o datare relativ târzie, probabil în secolul al XVIII-lea.

Materialele descoperite în S. 23 sunt foarte puține, fiind greu de datat cu precizie; unele se pot atribui secolului al XIV-lea, altele secolului al XV-lea sau al XVI-lea. Majoritatea fragmentelor ceramice provin din corpul sau de la fundul unor vase nesmălțuite, din pastă fină, arsă oxidant, cu mica, în cele mai multe cazuri arderea fiind inegală. Câteva fragmente sunt lucrate dintr-o pastă relativ zgrunțuroasă, cu mici pietricele. Predominantă cantitativ în săpăturile din 2003 este ceramica databilă în sec. XVII – XVIII și mai ales XIX și XX, găsită în S. 20 D, în straturi de umplutură și nivelare târzii, în asocieri și cu materiale moderne.

Cercetările arheologice din august 2003 au permis precizări privind planul și datarea construcțiilor din partea de E a ansamblului fostei reședințe domnești din Câmpulung. Unele verificări mai sunt necesare, mai ales pentru completarea informațiilor privind dimensiunile și compartimentarea clădirii. Vestigiile din această zonă vor putea fi puse eventual în valoare în viitor, după o cercetare integrală.

Informații suplimentare online

[Raportul 2198 din cronică.cimec.ro](http://raportul2198.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
